

[Geert-Jørgensen.]

vi mener, det er en Fiktion, at det danske Folk er Vælgere, og at vi har almindelig Valgret her i Landet. Og det synes at lykkes os Retsforbundsfolk ret godt at nedbryde denne Fiktion, thi Tusinder af Mennesker i vort Land er rokket i deres Tro paa den saakaldte almindelige Valgret. Men for mange er det vel endnu ikke gaaet op, at almindelig Valgret slet ikke eksisterer, og at vi kun har almindelig Stemmeret, thi i de fleste Tilfælde kan man kun stemme paa dem, som andre bestemmer man skal stemme paa. Denne Fiktion, siger jeg, arbejder Danmarks Retsforbund saa godt vi kan paa at faa ødelagt. Det er navnlig denne Fiktion, der i mange Maader fremkalder det, som vi kalder Parlamentslede, ikke blot herhjemme, men ogsaa ude omkring i Europa, denne Parlamentslede, der giver sig Udtryk i Forsøg paa at omstyrte Parlamenterne og det, som man kalder den almindelige Valgret. Saadanne Bestræbelser er jo lykkedes i Rusland og Italien, de har været fremme i Spanien, er stærkt fremme i Østrig og Tyskland, og der er snart ikke andre Stater end England og Frankrig samt de smaa Lande Holland og Belgien, hvor man ikke hører noget om den stærke Uro, der fremkaldes af det, man kalder Parlamentslede.

Derfor haaber vi Retsforbundsfolk paa en Nyordning, hvor Stemmeretten virkelig forvandles til Valgret; vi haaber ogsaa paa det herhjemme, men vi haaber, det skal foregaa ad parlamentarisk Vej. Ogsaa herhjemme mærker vi nemlig tilstrækkeligt af Uro overfor det, man kalder Parlamentet eller Rigsdagen eller hele den Virksomhed, som Rigsdagen øver. Derfor er der ogsaa Opløsning rundt omkring, vi mærker godt disse opløsende Tendenser rundt omkring os, og der er ogsaa Opløsning herhjemme. Men vi haaber paa, at vi virkelig kan faa indført almindelig Valgret her i Landet, og saa gaar vore Tanker selvfølgelig i Retning af fri Valgret. Jeg skal ikke skildre dette for det høje Ting, idet jeg gaar ud fra, at det høje Tings Medlemmer ved, hvad Frivalgret vil sige, eftersom det jo dog er et Stykke godt dansk Arbejde, blevet til af en af dem her i vort Land, som har beskæftiget sig meget med alt det, vi kalder Valgretsproblemer.

Vil man saa spørge, hvad det er, der er Aarsagen til det, vi kalder Parlamentslede, Parlamentsuvillie, vil jeg svare, at det er Folkets Følelse af, at Parlamen-

terne, ogsaa vort eget Parlament, ikke har magtet de Opgaver, som laa foran det med Hensyn til Borgerliv og Erhvervs- liv. Største Parten af det danske Folk er i Øjeblikket slet ikke partipolitisk indstillet, den partipolitiske Interesse i vort Folk er ikke stor. Det Stemmetal, som fremkommer ved Valgene, ofte op til 80 pCt. eller mere, er ikke Udtryk for partipolitiske Interesser, men er oftest Udtryk for Agitationens Heflighed. Danske Borgere har i Almindelighed kun et Ønske, nemlig at faa Lov til at gøre deres Gerning i Frihed og med Ro uden nogen Myndigheders Indblanding, heller ikke Statens Indblanding, og de ser i Almindelighed paa Statens Indblanding i Erhvervs- livet som noget fjendtligt, og det gør de vel i, for Statens Indblanding i Erhvervs- livet gør næsten altid kun Skade, og det er ganske naturligt.

Der er dog en Interesse, som des- værre, havde jeg nær sagt, er blevet stærk i vort Folk, og det er der, hvor Enkeltmennesker eller Sammenslutninger eller Organisationer har kunnet, om jeg maa sige, hugge noget fra de offentlige Kasser og ikke mindst fra Statskassen. Jeg tænker ikke mindst paa Sukkerroedyrkerne og deres Kapløb i Fjor efter at hugge noget fra deres Medborgere, og jeg tænker paa Kvægopdrætternes Kapløb blandt andet nede i Tønder Amt, hvor det ogsaa gjaldt om at faa hugget saa meget, som de kunde, af den offentlige Kasse. Partierne har jo ofte været villige nok til at yde disse Understøt- telser, og jeg venter, at der i Aar kom- mer et Forslag om at understøtte alle Smørproducenter og alle Kvægopdrættere og alle Flæskeproducenter i Danmark, for de er da lige saa daarligt stillede i Aar, som Sukkerroedyrkerne var det i Fjor. Naar alle Politikere er saa ivrige efter at understøtte her og der og alle Vegne, er det vel sagtens, fordi man derigennem maaske kan vinde nogle Stemmer for sit Parti, og det er det, som Folket er begyndt at opdage, og som er med til at vække Parlamentsleden. Al den Jagen efter Understøttelse, der finder Sted fra de forskel- lige Erhvervs Side, er en ægte statssocial- stisk Tankegang, og jeg maa sige, hvad jeg vistnok har sagt før, at der er intet Parti, der har vundet saa store Sejre her i Lan- det som Socialismen eller Socialdemokra- tiet, for det har i Virkeligheden bøjet alle de andre Partier i Knæ. Det volder Ulykke.

Det ærede Medlem Hr. Sneum var i Gaar meget utilfreds med, at Overlæge